

Rättsfallssamlingen

Mål C-695/15 PPU

**Shiraz Baig Mirza
mot
Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal**

(begäran om förhandsavgörande från Debreceni közigazgatási és munkaügyi bíróság)

”Begäran om förhandsavgörande — Förfarande för brådskande mål om förhandsavgörande — Förordning (EU) nr 604/2013 — Kriterier och mekanismer för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd — Artikel 3.3 — Medlemsstaternas rätt att skicka en sökande till ett säkert tredjeland — Artikel 18 — Skyldighet för den ansvariga medlemsstaten att pröva ansökan när sökanden återtas — Direktiv 2013/32/EU — Gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd — Prövning av en begäran om internationellt skydd”

Sammanfattning – Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 17 mars 2016

1. *Gränskontroller, asyl och invandring — Asylpolitik — Kriterier och mekanismer för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd — Förordning nr 604/2013 — Nationell lagstiftning som ger en medlemsstat rätt att skicka en sökande om internationellt skydd till ett säkert tredjeland — Utövande av denna rätt efter det att medlemsstaten har samtyckt till att påta sig ansvaret för prövningen och efter det att sökanden har återtagits — Tillåtet*

(Förordning nr 604/2013, artikel 3.3)

2. *Gränskontroller, asyl och invandring — Asylpolitik — Kriterier och mekanismer för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd — Förordning nr 604/2013 — Nationell lagstiftning som ger en medlemsstat rätt att skicka en sökande om internationellt skydd till ett säkert tredje land — Utövande av denna rätt efter det att sökanden har återtagits när den ansvariga medlemsstaten inte har informerat den övertagande medlemsstaten att sådan lagstiftning föreligger — Tillåtet*

(Förordning nr 604/2013, artiklarna 3.3 och 27; direktiv 2013/32, artiklarna 38, 39 och 46)

3. *Gränskontroller, asyl och invandring — Asylpolitik — Kriterier och mekanismer för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd — Förordning nr 604/2013 — Skyldighet för den ansvariga medlemsstaten att pröva ansökan vid återtagande av en sökande om internationellt skydd — Skyldighet att återuppta prövningen i det skede där den avslutades — Föreligger inte*

(Förordning nr 604/2013, artikel 18.2 andra stycket)

1. Artikel 3.3 i förordning nr 604/2013 om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (Dublin III) ska tolkas så, att rätten att skicka en person som har ansökt om internationellt skydd till ett säkert tredjeland även kan utövas av en medlemsstat efter det att denna medlemsstat enligt nämnda förordning och i ett återtagandeförfarande har samtyckt till att ansvara för prövningen av en ansökan om internationellt skydd som har ingetts av en sökande som har lämnat nämnda medlemsstat innan vederbörandes första ansökan om internationellt skydd har prövats i sak.

Om det inte var tillåtet för en medlemsstat att utöva den rätt som föreskrivs i artikel 3.3 i Dublin III-förordningen skulle det nämligen medföra att en sökande som utan att invänta ett slutligt beslut med anledning av sin ansökan reser till en annan medlemsstat än den där vederbörande lämnat in sin ansökan – om vederbörande återtog av den ansvariga medlemsstaten – skulle befinna sig i en fördelaktigare situation än den som vederbörande skulle befinna sig i om han eller hon hade inväntat att prövningen av ansökan slutfördes i den ansvariga medlemsstaten. En sådan tolkning skulle innebära en risk för att tredjelandsmedborgare och statslösa personer som har lämnat in en ansökan om internationellt skydd i en medlemsstat, uppmuntras till att bege sig till andra medlemsstater och skulle leda till precis de sekundära rörelsemönster som Dublin III-förordningen syftar till att motverka genom att införa enhetliga mekanismer och kriterier för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig medlemsstat.

(se punkterna 51–53 samt punkt 1 i domslutet)

2. Artikel 3.3 i förordning nr 604/2013 om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (Dublin III) ska tolkas så, att den inte utgör hinder för att skicka en person som har ansökt om internationellt skydd till ett säkert tredjeland när den medlemsstat som verkställer överföringen av nämnda sökande till den ansvariga medlemsstaten under återtagandeförfarandet inte har fått upplysningar om vare sig sistnämnda medlemsstats lagstiftning om återsändande av sökande till säkra tredjeländer eller den praxis som behöriga myndigheter i denna medlemsstat tillämpar på området.

Den omständigheten att den ansvariga medlemsstaten inte har upplyst den medlemsstat som verkställer överföringen om sin lagstiftning om säkra tredjeländer och sin administrativa praxis på området, kränker inte sökandens rätt till effektiva rättsmedel mot beslutet om överföring och beslutet med anledning av ansökan om internationellt skydd.

Vad beträffar beslutet om överföring framgår det av artikel 27 i Dublin III-förordningen att en sökande ska ha rätt till ett effektivt rättsmedel, i form av överklagande eller omprövning i domstol av de faktiska och rättsliga omständigheterna när det gäller ett beslut om överföring.

Vad vidare beträffar beslutet angående ansökan om internationellt skydd har sökanden i den ansvariga medlemsstaten enligt artikel 46 i direktiv 2013/32 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd rätt till ett effektivt rättsmedel inför domstol i denna medlemsstat som möjliggör för honom eller henne att överklaga ett beslut som fattats med tillämpning av nationella bestämmelser om säkra tredjeländer med stöd av artikel 38 eller 39 i direktivet med beaktande av vederbörandes individuella situation.

(se punkterna 59, 60, 62 och 63 samt punkt 2 i domslutet)

3. Artikel 18.2 i förordning nr 604/2013 om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (Dublin III) ska tolkas så, att den i en situation där en person som har ansökt om internationellt skydd har återtagits inte kräver att prövningen av vederbörandes ansökan ska återupptas i det skede där den avbröts.

Föreskriften i artikel 18.2 andra stycket i Dublin III-förordningen om att sökanden har rätt att begära att prövningen av hans eller hennes ansökan om internationellt skydd slutförs, oavsett om detta sker i det förfarande som avbrutits eller i ett nytt förfarande, som inte ska behandlas som en efterföljande ansökan, syftar nämligen till att säkerställa att hans eller hennes ansökan handläggs enligt de krav som gäller för handläggningen av en första ansökan i första instans enligt direktiv 2013/92 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd. Bestämmelsen syftar däremot varken till att ange hur förfarandet ska återupptas i en sådan situation eller att beröva den ansvariga medlemsstaten möjligheten att avvisa ansökan.

(se punkterna 66, och 68 samt punkt 3 i domslutet)